

θύραν δὲν ἤκουε πλέον τοὺς ὀδυνηροὺς γογγυσμοὺς καὶ ἀναστεναγμοὺς τῆς μητρός του· καὶ ἦτο σωτήριον δι' αὐτόν, ὅτι δὲν τοὺς ἤκουε, διότι ἡ καρδιά του πλήρης θλίψεως καὶ ὀδύνης ἐκινδύνευε νὰ διαρραγῇ.

Ἡ ὁδὸς, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἔκειτο ὁ οἰκίσκος, ἦτο ἐκ τῶν ἀποκέντρων τῆς φιλαδελφίας. Τὸ παιδίον ἐβιάδιζεν ἐνταῦθα βραδέως· πολλοὶ ἄνθρωποι διέβαινον διὰ τῆς ὁδοῦ πλησίον του· οὐδεὶς ὅμως προσεῖχεν εἰς αὐτόν, ὅλοι παρήρχοντο ἐν σπουδῇ· ἕκαστος ἐσκέπτετο περὶ ἐαυτοῦ καὶ τῶν πραγμάτων του. Ὅσῳ ἀνέμενε, τόσῳ μᾶλλον κατεβάλλετο τὸ θάρρος του καὶ δὲν ἀπεφάσιζε νὰ

αὐτόν προσερχόμενον ἐστάθῃ καὶ μὴ ἐννοῶν τοὺς ἡσυχούς αὐτοῦ λόγους τὸν ἠρώτησε τί ἤθελε. Ὅτε δὲ ὁ Ἑρρίκος διὰ λυζούσης φωνῆς ἐζήτησε παρ' αὐτοῦ ἐλεημοσύνην, συνετρίβῃ ἡ καρδιά τοῦ φιλάνθρωπου κυρίου. Τὸ ἀφελὲς καὶ ὑπὸ βαθέος ἐρυθρήματος κεκαλυμμένον πρόσωπόν τοῦ παιδὸς περιβαλλόμενον ἀπὸ τὸ σεμνὸν αὐτοῦ ἥθος τῷ ἤρесе.

Δὲν φαίνεσκι ἐπαίτης, εἶπεν εὐμενῶς, θέτων τὴν χεῖρα ἐπὶ τῶν ὤμων τοῦ παιδὸς, τί σὲ παρώρμησεν εἰς ταύτην τὴν πράξιν;

Κύριε, εἶπεν ὁ παῖς, οὐδέποτε ἔτεινά χεῖρα ἐπαίτιδα, ἀλλ' ἡ ἀσθενεία τῆς μητρός μου μὲ ἠνάγκασε νὰ τὸ πράξω σήμερον.

Θέα τοῦ Μοστέρ. (Ἐρζεγοβίνη).

ὁμιλήσῃ εἰς τινα. Ὅθεν ἤρχισε νὰ κλαίῃ πικρῶς· ἐνίοτε ἴστατο προσβλέπον τοὺς διαβάτας, ἐκ τῶν ὁποίων ἐὰν τινὲς τὸ παρετήρησαν, οὐδεὶς ὅμως ἐστάθῃ νὰ τὸ ἐρωτήσῃ. Κλαίον παιδίον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ δὲν εἶναι βεβαίως ἀσύνηθες θέαμα· ἐκινδύνευε νὰ ἀπελπισθῇ καὶ τὰ δάκρυα κατέρρεον πάντοτε ἀφθονώτερα, ὅτε εἶδε κύριόν τινα, ὅστις βadíζων βραδυτέρον τῶν ἄλλων· εἶχεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τρίγωνον πῖλον, ἐν δὲ τῇ χειρὶ ῥάβδον ἐκ καλάμου. Τὸ πρόσωπόν του ἦτο τόσῳ γλυκὺ, ὥστε ὁ Ἑρρίκος ἀπέβαλεν ἐνωπίον του πάντα φόβον καὶ πᾶσαν δειλίαν. Οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ παιδὸς ἦσαν ἐρυθροὶ ἐκ τῶν δακρύων, ἡ φωνή του ἀσθενὴς καὶ τρέμουσα, διότι ἐπὶ δύο ἡμέρας δὲν εἶχε φάγῃ οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον· ἐφόρει πενυχρὸν, ἀλλὰ κόσμιον ἔνδυμα. Ὁ κύριος ἰδὼν

Καὶ ποῖος εἶναι ὁ πατήρ σου, ἠρώτησεν ὁ κύριος τοῦ ὁποίου ἡ συμπάθεια εἶχεν ἐξεγερθῇ.

Ὁ πατήρ μου ἦτο πλούσιος ἔμπορος ἐν ταύτῃ τῇ πόλει, ἀλλὰ γενόμενος ἐγγυητὴς διὰ τινος φίλου του, ὅστις πλούσιος ὢν ἐχρεώκοπησεν, ἀπώλεσεν ὅλην τὴν περιουσίαν του· μετὰ ἑνὸς δὲ μηνὸς καὶ τὴν ζωὴν του ὑπὸ λίπης καὶ ἀσθενείας. Ἡ μήτηρ μου ὁ ἀδελφός μου καὶ ἐγὼ ζῶμεν τώρα εἰς μεγίστην ἐνδειαν. Ἡ δυστυχὴς μήτηρ μου ἐκτελεῖ βαρεῖας ἐργασίας διὰ νὰ μᾶς διατηρήσῃ· καὶ ἐγὼ δὲ κερδίζω τι διὰ μικρᾶς ἐργασίας, ὅσας ἐὺρίσκω· ἀλλὰ πρὸ δύο ἡμερῶν ἡ μήτηρ μου ἀσθενεῖ καὶ φοβοῦμαι μὴ ἀποθάνῃ (ἐνταῦθα ἔκλαιε πικρῶς). Οὐδένα φίλον ἔχομεν, δυνάμενον νὰ μᾶς βοηθήσῃ· δὲν ἔχω δὲ οὔτε τὸ θάρρος νὰ ὑπάγω πρὸς ἐκείνους, αἵτινες πολλάκις